

[Johannes Jensen.]

i København, som jeg tidligere har nævnt, det er, at Kommuneskat og Statsskat kræves indbetalt samtidig. Man forlanger i Virkeligheden begge Skatter betalt, for at den paagældende kan udøve kommunal Valgret, men det er ikke i Overensstemmelse med de kommunale Skattelove, thi det er ikke nogen Betingelse for at udøve kommunal Valgret, at Statsskatten er betalt. Vi har maaske noget af det samme i Købstadkommunerne, thi dér forlanger man, at Kirkeskatten skal betales sammen med Kommuneskatten, og jeg har altid været af den Opfattelse, at Kirkeskattens Betaling ikke er og ikke bør være en Betingelse for at udøve kommunal Valgret. Hvis det skal være en Betingelse, bliver Folk forskelligt stillede, efter som de tilhører Folkekirken eller et Trossamfund, der ikke svarer kirkelig Afgift i den nævnte Kommune.

Endelig nævnte den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen), at der var en Ulighed mellem Tilflytterne og de gamle Skatteydere i Kommunen, idet Tilflytterne slap lettere eller billigere; de kunde nøjes med at betale for den Tid, de havde boet i Kommunen, medens de gamle Skatteydere skulde betale for hele den lovbestemte Periode. Ja, det er rigtigt nok, jeg indrømmer, der er en Ulighed her, men jeg maa gøre opmærksom paa, at det er ikke Landstingets Skyld; thi i det Forslag, der blev gennemført her i Landstinget, havde vi netop indført en Bestemmelse, hvorefter de to Hold af Skatteydere, baade Tilflytterne og de gamle Skatteydere, blev fuldstændig ens stillet, men ved Sagens Behandling i Folketinget blev det Forhold ændret, og jeg har Indtrykket af, at det blev ændret med Tilslutning fra Socialdemokratiets Side, at det ikke mindst var Socialdemokratiet, der ønskede en Ændring. Men det vil jo nok kunne oplyses under Sagens senere Behandling. I hvert Fald er det sikkert, at saaledes som Lovforslaget oprindelig forlod Landstinget, var alle Vælgere, alle Skatteydere ligestillet; en Tilflytter skulde have berigtiget sit Forhold til den Kommune eller de Kommuner, hvor han tidligere havde boet, inden han kunde faa Valgret i den Kommune, hvortil han var flyttet.

Ludvig Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), at det er ikke helt rigtigt, at der ingen Forbindelse er mellem Valgloven og Skattebetalingen, men at

Kommunen selv bestemmer sin Skatteindbetalingspolitik. Det forholder sig saadan, at det Berigtigelsesmøde, der skal finde Sted angaaende Valglisterne, er afgørende for Valgretten, idet de Skatter, som forud for dette Berigtigelsesmøde er forfaldet til Betaling, ogsaa skal være betalt. Naar det er fastslaaet i Loven, saa er dermed ogsaa fastslaaet, at under den Ordning, som ikke alene København, men mange andre Kommuner efterhaanden har faaet gennemført, skal Skatterne, der forfalder den 20. Januar, være betalt. Der er altsaa her den nøjeste Forbindelse. Man kan nok sige, at Kommunen selv kan ordne det paa en anden Maade, men det vilde blive en ret dyr Historie for Statskassen. Det er ganske rigtigt, at Statens Skatter opkræves samtidig med Kommunens, og i Modsætning til alle andre Kommuner har vi den Ordning her, at det, der fra Dag til Dag er indgaaet af Statens Skatter, straks overføres paa Statens Konto. Det er meget betydelige Rentetab, Københavns Kommune paa den Maade lider i Modsætning til Landets øvrige Kommuner, der kan ligge og gemme Statsskatterne i længere Tid, saa jeg tror ikke, at den ærede Ordfører for Partiet Venstre skal begynde at bebrejde Københavns Kommunalbestyrelse noget i den Henseende. Jeg tror, at hele Befolkningen og navnlig de, der skal ordne Statens Finanser, ved meget god Besked med, at det er den allermest fordelagtige Ordning for Statskassen, der overhovedet kan gennemføres, den, vi har i København. Men saa synes jeg ogsaa, man har et billigt Krav paa, at der fra Lovgivningsmagtens Side tages Hensyn hertil. Dette Hensyn er ikke taget ved den Ændring, der i 1928 blev gennemført i Loven, hvorved man skabte en Ordning, der gør det næsten komplet umuligt for Kommunerne at bringe deres Valgliste i Orden, fordi man fører Skattebetalingspligten næsten helt ind under Valgdagen. Der er her begaaet en Urimelighed overfor Kommunerne, som afgjort bør rettes, og det er tillige en Urimelighed overfor alle de mange Mennesker, som rammes af midlertidige Vanskeligheder, og som maaske, netop før den sidste Skat skal betales — det drejer sig for Byernes Vedkommende de allerfleste Steder om Januar-Skatten —, rammes af Vanskeligheder, der bringer dem i Restance. I et saadant Tilfælde skal de uvægerligt slettes for Skatterestance oven i Købet uden at faa den behørig Tid til at skaffe sig den Eftergivelse, som Loven i øvrigt giver Adgang til. Det er den Slags Tilfælde, man kommer